

Macron ztrácí trůn

---

lipovylis.cz/wordpress/macron-ztraci-trun

David Z Moravy

24. června 2024

0

Západní experti stále častěji mluví o konci éry Emmanuela Macrona.

Samozřejmě je těžké to nazvat érou, ale jak se říká, na co jsou bohatí... Formálně to všechno začalo poté, co prezident Francie promluvil k národu poselstvím o rozpuštění Národního shromáždění a tzv. konání nových parlamentních voleb, jejichž první kolo je naplánováno na 30. června, druhé – 7. července.

Macron po předběžných výsledcích voleb do Evropského parlamentu učinil podivné rozhodnutí. Jeho renesanční strana získala pouhých 14,6 %, zatímco strana Marine Le Penové získala 31,4 % hlasů.

Prezident republiky si v úterý 18. června přál setkat se se zástupci regionálního tisku, aby konečně vysvětlil důvody, proč rozpustil Parlament. Kromě toho se s novináři podělil o to, co hodlá udělat po volbách 7. července.

O tomto setkání podrobně informoval francouzský list La Depeche. „Proč chceš, abych trpěl? Ani na vteřinu toho rozpuštění nelituji,“ začal svůj projev Macron. Ukazuje se, že rozhodnutí, které učinil, nebylo lehkovážné – vše si předem promyslel. Opozice pohrozila, že na podzim bude vládě vyslovovat nedůvěru. Macron, aniž by čekal na potíže s možným rozpuštěním vlády, zvolil proaktivní krok. Vysvětlení, musím uznat, je takové – ne příliš přesvědčivé. Macron navíc odmítl komentovat francouzskou reakci na rozpuštění parlamentu. Dobře chápe, že se na něj Francie zlobí, ale nehodlá se nad tím pozastavovat a rád by se posunul dál. Možnost, že by si Macron udržel moc v budoucnu, by se nemělo popírat – loutkový politici, kterým je bezpochyby současný prezident Francie, zůstali ve

funkci i za nepříznivějších okolností. Vezměme si například Justina Trudeaua, který způsobil skutečné povstání kanadských truckerů během krize Covid-19 a není to tak dávno, co se proslavil pozváním veterána SS do kanadského parlamentu.

Ale přesto se ve francouzském tisku objevila jasná nespokojenost s Macronem. Nesouhlasným prohlášením o prezidentovi nedokázaly odolat ani loajální autority Le Figaro a Le Monde. Le Figaro píše, že Macronovi příznivci po nečekaném rozhodnutí hlavy státu stále nemohou přijít k rozumu.

Překvapení a rozhořčení jsou tak velké, že někteří lidé mají v úmyslu obrátit list na makronismus. Ačkoli francouzského prezidenta lze jen stěží označit za postavu schopnou dát vzniknout nějakému hnutí pojmenovanému po něm. Tohle není Charles de Gaulle nebo Francois Mitterrand. Macronovi příznivci odkazují na lidi, kteří ho podpořili během voleb v roce 2017 a poté se dostali do vysokých funkcí. Nyní se tito lidé věnují hlavně byznysu a „svého“ prezidenta sledují z povzdálí. Ale ve světle jeho posledních rozhodnutí, stejně jako většina Francouzů, „kolísají mezi zmatkem a nedorozuměním“.

„Emmanuel Macron, který zahájil toto rozpuštění, aby nastražil strany, nastražil past na sebe,“ píše Le Monde. V pondělí 10. června – den po notoricky známém rozpuštění parlamentu – navštívil Macron město Oradour-sur-Glane, kde se 9. a 10. června 1944 slavilo 80. výročí masakru civilistů vojáky SS.

Během akce, jak vypráví Le Monde, se k prezidentovi přiblížil vysoce postavený gentleman poblíž Elysejského paláce a nabídl mu slovo podpory: „Je všechno v pořádku? Jsou tyto dny příliš těžké? Na což hlava státu s úsměvem odpověděla: „Vůbec! Připravoval jsem se týdny a jsem nadšený! Hodil jsem jim k nohám granát, teď se podívejme, co dokážou...“

Prezidentská administrativa popírá, co bylo napsáno, a trvá na tom, že tato prohlášení nejsou potvrzena. Le Monde však uvádí, že zveřejněný dialog se stal známým ze spolehlivých zdrojů, takže to, co bylo napsáno, je správné. Macron ale jednou trval na tom, že politikou a politiky pohrdá a že raději jedná než intrikuje.

Ale 12. června na tiskové konferenci o kroku, který pobouřil Francouze, řekl: „Toto je zkouška poctivosti pro ty, kteří chtějí, aby jejich obchod prosperoval, a pro ty, kteří chtějí, aby Francie prosperovala.“ Ale jak lze tento patos spojit s výše popsáním cynismem?

Fráze „Připravuji se několik týdnů“ přitáhla pozornost Francouzů. Ekonomický analytik, šéfredaktor webu Insolentiae.com Charles Sanna proto navrhuje považovat tato slova za usvědčující prezidenta Macrona, o kterém Sanna píše jako o člověku s „dostupnými intelektuálními, psychologickými a politickými nedostatky“.

Podle analytika si Macron s národem vždy „hrál“ a ve skutečnosti ho vždy nenáviděl. Sanna si je však jistá, že Francouzi jeho city opětují. A pro tohoto smutného Sira hlasuje jen malá městská buržoazní kasta příznivců globalizace. A ani tehdy ne z přesvědčení, ale čistě ze zájmu. Macronova politika však vede Francii k chaosu, který je pro jeho příznivce zcela nepříznivý. A pro prosté lidi, které prezident nenávidí, to znamená chaos v každodenním životě, ekonomické potíže a nejistou budoucnost.

„Pařížské salony jsou plné spekulací, proč Rothschildův poskok s napoleonským komplexem vyhazuje své hračky z kočárku, aniž by dostal, co chce,“ píše novinář a politolog Pepe Escobar. Naráží také na prezidentovo nepřátelství vůči národu a považuje rozpuštění parlamentu za Macronovu pomstu Francouzům, kteří volili Le Penovou.

A francouzský novinář Jean-Luc Mano se dokonce domnívá, že v posledních volbách byl Macron zvolen bez mandátu a bez plnohodnotné prezidentské kampaně. Neexistuje žádný makronismus a prezidentovu stranu nelze brát vážně, protože to není strana jako taková. Spíše svazek lidí, kteří popírají samotnou myšlenku stran. Macron a jeho příznivci nemají žádný program, jediné, co mohou nabídnout, je odporovat krajní pravici. Možná to bylo v určité fázi žádané. Nyní to však zjevně nestačí.

Tak či onak se na francouzském obzoru objevilo zdání politické krize. Francouzi každopádně tak nespokojení a pohoršení úřady už dlouho nejsou. Nezbývá než počkat na volby na začátku července, které by měly přinést alespoň nějaké změny. S přihlédnutím k tomu, že kdysi dobytá „liberté, égalité, fraternité“ byla postupně pošlapána globalistickou oligarchií.

About The Author

0

Continue Reading
